

Strona pozwana: Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd, Avukat Generali

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Prim'Awla tal-Qorti Ċivili — Ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 155, s. 9)

Sentencja

- 1) Badanie przedłożonych pytań nie ujawniło żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowy tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym oraz ważność art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa w świetle zasady kontrydiktoryjności i zasady skutecznej ochrony sądowej.
- 2) Badanie przedłożonych pytań nie ujawniło żadnego elementu, który mógłby wpłynąć na ważność rozporządzenia nr 530/2008 w świetle obowiązku uzasadniania aktów wynikającego z art. 296 ust. 2 TFUE, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i zasady proporcjonalności.
- 3) Rozporządzenie nr 530/2008 jest nieważne, ponieważ — przyjęte na podstawie art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2317/2002 — przewiduje zakazy obowiązujące od dnia 23 czerwca 2008 r. w odniesieniu do statków rybackich do połowu okrężnicą pływających pod banderą hiszpańską lub zarejestrowanych w tym państwie członkowskim oraz wspólnotowych podmiotów gospodarczych, które zawarły z nimi umowy, podczas gdy w stosunku do statków do połowu okrężnicą pływających pod banderą maltańską, grecką, francuską, włoską oraz cypryjską lub zarejestrowanych w tych państwach członkowskich oraz wspólnotowych podmiotów gospodarczych, które zawarły z nimi umowy — zakazy obowiązujące od dnia 16 czerwca 2008 r., mimo że takie odmienne traktowanie nie jest obiektywnie uzasadnione.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 marca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht München — Niemcy) — Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler przeciwko Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

(Sprawa C-274/09) ⁽¹⁾

(Zamówienia publiczne — Dyrektywa 2004/18/WE — Koncesja na świadczenie usług publicznych — Usługi z zakresu ratownictwa — Odróżnienie „zamówienia publicznego na usługi” od „koncesji na usługi”)

(2011/C 139/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht München

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Privater Rettungsdienst und Krankentransport Stadler

Strona pozwana: Zweckverband für Rettungsdienst und Feuerwehralarmierung Passau

przy udziale: Malteser Hilfsdienst eV, Bayerisches Rotes Kreuz

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht München — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. a) i d) oraz ust. 4 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114) — Pojęcia „zamówienie publiczne na usługi” i „koncesja na usługi” — Umowa dotycząca świadczenia usług pogotowia ratunkowego zawarta między instytucją zamawiającą a organizacjami ratunkowymi, zgodnie z którą wynagrodzenie za świadczone usługi jest określone w drodze negocjacji między tymi organizacjami a osobami trzecimi, jak np. instytucjami zabezpieczenia społecznego

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 lit. a) i d) oraz art. 4 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy wynagrodzenie wybranego wykonawcy jest w pełni zapewnione przez osoby inne niż instytucja zamawiająca, z którą zawarł on umowę w przedmiocie świadczenia usług pogotowia ratunkowego, i gdy wykonawca ten jest narażony na ryzyko prowadzenia działalności, nawet jeśli jest ono bardzo ograniczone, w szczególności w związku z tym, że wysokość opłat za korzystanie z omawianych usług zależy od wyników negocjacji prowadzonych co roku z osobami trzecimi i wykonawca nie ma gwarancji pełnego pokrycia kosztów poniesionych w ramach prowadzenia działalności zgodnie z zasadami ustanowionymi przez prawo krajowe, umowę tę należy zakwalifikować jako „koncesję na usługi” w rozumieniu art. 1 ust. 4 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

⁽¹⁾ Dz.U. C 267 z 7.11.2009.